

AVRUPA BİRLİĞİ HAYRANI “SOLCU”LAR

Aydınlık Gazetesi, 24 Aralık 2013

Yıldırım Koç

Günümüzde Türkiye’deki “solcu”ların bir bölümü, Avrupa Birliği’ni demokratikleşmenin destekçisi ve ilerici bir proje olarak sunmakta, böylece AB’den aldıkları paraları da meşrulaştırmaya çalışmaktadır.

Halbuki “Avrupa Birliği” ve “Avrupa Birleşik Devletleri” projesinin gerici niteliği 100 yıl önce teşhir edilmişti.

Lenin’i ve benzeri düşünürleri revizyonistlerden ayıran temel noktalardan biri, emperyalizmin savaşa yol açıp açmaması konusundaydı.

Revizyonistler, tekelleşmenin daha rasyonel bir kapitalizme yol açacağı, silahlanma yarışının ve savaşlarının yerini dünya barışının alacağı beklentisi içindeydi. Tekelleşme üretimin sosyalleşmesini daha ileri düzeylere taşıyacak ve sosyalizme barışçıl yollardan geçişin maddi koşullarını oluşturacaktı.

Bu anlayış, Kautsky’nin ultraemperyalizm tezinin yanı sıra, Avrupa Birleşik Devletleri tartışmasında da gündeme geldi.

Avrupa Birliği’nden Medet Umanlar

Otto Bauer, *Milliyetler Sorunu ve Sosyal Demokrasi* çalışmasında şöyle yazıyordu: “Avrupa Birleşik Devletleri bu nedenle artık bir rüya olmaktan çıkacak, ulusların uzunca bir süre önceden başlattıkları ve şimdiden belirgin olmaya başlayan güçlerin etkisiyle son derece hızlanacak olan bir hareketin kaçınılmaz nihai amacı olacaktır.”

Parvus ise *Sömürge Politikası ve Çöküş* başlıklı çalışmasında emperyalist güçler arasındaki sömürge savaşları ve silahlanma yarışı olasılığına karşı çıkıyor ve “demokrasi, Avrupa Birliği, serbest ticaret” çağrısında bulunuyordu.

Almanya’da Sosyal Demokrat Partisi milletvekili Ledebour 3 Nisan 1911 günü parlamentoda yaptığı konuşmada “kapitalist toplumdaki, kapitalist devlet adamlarından, Avrupa devletlerinin Avrupa Birleşik Devletleri’ni oluşturmak için bütünleşmelerini sağlamalarını talep etti.”

Karl Kautsky, 29 Nisan 1911 günü şunları yazıyordu:

“Bu nedenle günümüzde yalnızca bir yol var: Avrupa uygarlığının devletlerinin ortak bir ticaret politikası, federal bir parlamento, federal bir hükümet ve federal bir orduyla bir konfederasyonda birliği –Avrupa Birleşik Devletleri’nin kuruluşu.

“Buna ulaşılabilirse, müthiş birşey başarılmış olur. Bu Birleşik Devletler öylesine üstün bir güce sahip olur ki, savaş olmaksızın, diğer tüm ülkeleri, bu işi gönüllü olarak yapmalarını halinde, kendilerine katılmaya, ordularını tasfiye etmeye ve donanmalarını bırakmaya zorlayabilirler. Ancak böyle bir noktaya gelindiğinde, yeni Birleşik Devletler’in kendilerinin de silahlı kalması için gereken nedenler de ortadan kalkmış olacaktır. O zaman bizim bugün bırakılmasını talep ettiğimiz tüm silahlanma (daimi ordu, saldırı amaçlı savaş gemileri) ve aynı zamanda tüm savunma araçları terkedilebilir; halk ordusunun kendisi de artık gerekli olmayacaktır.

“Böylece sonsuz barış çağı güvenceli bir biçimde yerleşecektir ve sınırsız ekonomik olanaklar serbest kalacaktır.”

Avrupa Birliği’ne Karşı Çıkanlar

Rosa Luxemburg, 1911 Mayısında bu yaklaşımı sert biçimde eleştirdi; “Avrupa Birleşik Devletleri” düşüncesinin son çeyrek yüzyıldaki gelişmeler dikkate alındığında, ekonomik ve toplumsal gelişime tümüyle ters düştüğünü ve “Avrupa Birliği düşüncesinin” daima burjuva unsurlar tarafından gündeme getirildiğini ve açıkça “gerici bir eğilimi” yansıttığını belirtti.

Bu anlayışa Lenin de, 1915 yılında yayımlanan “Bir Avrupa Birleşik Devletleri İçin Sloganı Üzerine” yazısında şöyle yanıt verdi: “Kapitalizm altında bir Avrupa Birleşik Devletleri ya olanaksızdır, ya gericidir. (...) Kapitalizm altında bir Avrupa Birleşik Devletleri sömürgelerin paylaşımı konusunda bir anlaşma anlamına gelir.”